

General | Roger Aranda | Actualitzat el 14/11/2023 a les 07:00

Desenvolupament emocional i social de l'infant: dels 7 als 9 anys

Quins canvis tenen lloc en aquesta etapa de les criatures? Com afecta al seu comportament i a la seva manera de relacionar-se?

[inicentrareport]La **infància** és l'etapa del desenvolupament més voluble i etèria amb diferència. És una etapa de canvis vertiginosa amb una gran plasticitat neuronal que genera que desaprenquem, aprenquem i reaprenquem amb una enorme facilitat.

Sovint, em trobo amb famílies angoixades que demanen ajuda per una conducta problema concreta que desapareix per art de màgia passats dos mesos. És evident que la relació d'ajuda que podem oferir els professionals juga un paper en el procés de canvi però en la majoria de casos tenim una gran aliada, la naturalesa del procés maduratiu.

És important que siguem conscients de les **particularitats de cada etapa** per a poder acompanyar als nostres fills i filles i poder discernir si algunes conductes defugen allò que es considera més normatiu (sempre tenint en compte les diferències individuals en el procés de maduresa i la personalitat de cada individu). L'inici de la denominada infància mitja (dels 7 als 9 anys) és una etapa que, com totes, té un pes cabdal en el desenvolupament físic, cognitiu, social, etc., de la persona.

A nivell **socioemocional** hi ha una sèrie de fites i canvis que cal tenir en compte:

[GotaVerdaPle] A nivell **cerebral**, un major grau de maduresa del còrtex prefrontal, permet als infants identificar millor les emocions que experimenten (consciència emocional) i quan no són excessivament intenses, poder operar per a regular-les de forma adaptativa. Tanmateix, cal tenir en compte que entre el cervell calent (emocional) i el fred (racional) continua havent-t'hi un abisme que no es reduirà fins ben entrada la joventut. Aturem-nos uns instants en el matís d'emoció intensa. Fins ara, les capacitats de consciència i regulació de l'infant (dels 0 als 6) eren bastant pobres mentre que ara els mecanismes cerebrals de resposta a aquestes ja estan desenvolupats sempre i quan el voltatge de l'emoció no sigui molt agut.

[GotaVerdaPle] Dels 7 als 9, es dona el que popularment es coneix com la "**fi de la innocència**" i coincideix amb els processos de mentalització en els que descobrim a l'altre com a individu pensant amb creences, emocions i sentiments diferents als propis. Amb aquesta fita, augmenta enormement la consciència social i la necessitat d'equilibrar-se a un mateix per a trobar l'encaix social.

[GotaVerdaPle] Això ens du a que augmenti de forma natural i madurativa la **capacitat i resposta empàtica**. Aquesta mentalització fruit de sortir de l'etapa egocèntrica (Piaget, J.) permet a l'infant no només preocupar-se pel malestar o el problema aliè (capacitat simpàtica o sintònica) sinó viure realment i de manera genuïna el malestar de l'altre "caminant un kilòmetre amb les seves sabates" i no només posant-se-les.

[GotaVerdaPle] Cobra una rellevància important el trobar un **grup de pertinença** a l'entorn escolar o a qualsevol espai on els infants estiguin acompanyats pels seus iguals. Comença a constituir-se el procés natural **d'individuació** que durarà molts anys enfocat a anar sortint de sota l'ala dels m(p)ares o cuidadors principals per a trobar el lloc amb els propis coetanis. Per a això cal identificar que som reconeguts pels iguals.

[GotaVerdaPle] La **consciència del jo** també cobra una rellevància especial en aquesta etapa gràcies a l'augment del seu diàleg intern. Aquesta autoconsciència permet identificar a l'infant qui és a través de l'autoconcepte que incidirà en les seves autoestimes (en tenim moltes; social, cognitiva, corporal, etc.), la seva autopercepció, autoimatge, etc.

De fet, en aquesta edat es dona el que Piaget anomena l'entrada a les operacions concretes que permet al infant tenir una major comprensió sobre els causa-efecte i la causalitat de les seves accions i les dels altres i una major comprensió de si mateixos i de com incideixen les seves accions, pensament i emocions en allò que els envolta.

Es comencen a posar els pilars sobre els fonaments de la primera infància en el camí cap a la teulada adulta. [ficentrareport]